

Med lovforslaget her får man faktisk en mulighed for det – ja, selv statsministeren får mulighed for med oprejst pande at gå ud i den store verden og sige: Nu har vi virkelig påbegyndt arbejdet for at opfylde ønsket om at gøre Danmark til et foregangsland, hvad angår arbejdsmiljø.

Jeg er ret sikker på, at vi også meget snart vil kunne bringe denne debat om, hvordan vi skaber et bedre arbejdsmiljø, ud over grænsen til de andre lande i Europa for at vise et konkret og håndgribeligt initiativ, som vil bidrage til at skabe et bedre arbejdsmiljø. Vi har også en forpligtelse til at gøre det. Vi er i en situation, hvor så mange mennesker, at det svarer til henved 55.000 fuldtidsstillinger, konstant er fraværende på arbejdsmarkedet som følge af nedslidning, dårligt arbejdsmiljø og arbejdsskader, og det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt.

Vi kan ikke være det bekendt over for dem, der bliver ramt af arbejdsulykkerne og af nedslidningen. Vi kan ikke være det bekendt over for erhvervslivet, som har behov for at have en funktionsdygtig arbejdskraft, og vi kan ikke være det bekendt over for samfundet, specielt ikke nu i en situation, hvor vi har så små ungdomsårgange. Her er der behov for, at vi, der er kommet lidt op i årene, har mulighed for at blive længst muligt på arbejdsmarkedet.

Når samfundet så i tilgift kommer til at spare penge, hvis vi kan nedbringe antallet af arbejdsulykker og tilfælde af nedslidning, er det faktisk et columbusæg, vi har lavet, fordi arbejdsmiljøafgiften sammen med de andre dele i incitamentspakken – udbygningen af bedriftssundhedstjenesten, certificeringsordningen og det gebyrbelagte tilsyn – bringer os i en situation, hvor vi både gavner den enkelte, erhvervslivet og samfundet, og jeg kan simpelt hen ikke se, hvorfor ikke alle partier her i denne sal skulle kunne gå ind for det. Der er jo heller ikke nogen indtil nu, der er kommet med argumenter for, at man ikke kan lide ordningen, men der er heller ingen, der er kommet med alternative forslag til, hvad man vil gøre for at få løst op for dette ganske alvorlige problem.

Derfor vil SF medvirke til at gennemføre denne ordning, som jo er en, hvad skal man sige, gulerod-/piskordning: En gulerod for de virksomheder, som gør en ekstra indsats for arbejdsmiljøet, fordi de får glæde af det, mens de, der ikke ønsker at bidrage til at skabe bedre forhold, må betale ved kasse 1. Jeg synes, det er en meget fair måde at drive politik på, at vi på den måde

gelejder udviklingen i den retning, som vi ønsker, og når det så oven i købet er et forslag, som både gavner den enkelte medarbejder, erhvervslivet som sådan og samfundet i almindelighed, kan jeg ikke se andet, end at det er et forslag, som må sikres bredest mulig støtte her i Folketingssalen.

SF støtter naturligvis forslaget.

(Kort bemærkning).

Lone Yalcinkaya (CD):

Hr. Ole Sohn efterlyser dokumentation for, at dette tiltag måske ikke er det rigtige, men så vil jeg også gerne se dokumentation for, at virksomheder, der tvinges til at betale 200 kr. om året, vil forbedre deres arbejdsmiljø.

En ting, vi kan være noget så enige om, er: Én arbejdsskade er en arbejdsskade for meget. Men 200 kr. om året vil altså efter min overbevisning ikke hjælpe og gavne nogen som helst. Hvis der er noget, der er farligt, og det koster samfundet penge, og det koster mennesker smerter, så lad os dog gøre noget ved det ved at forbyde de situationer, hvor noget sådant kan forekomme. Men 200 kr. om året tror jeg ikke hjælper.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er enig med CD's ordfører i, at er der forhold på arbejdsmarkedet, som er decideret sundhedsfarlige – det kan være stoffer, kemikalier og lign., som virker nedbrydende på den menneskelige organisme – skal de forbydes. Det er vi helt enige om, og jeg er også helt enig i, at hvis man bare lægger en skat pr. medarbejder på 200 kr. om året, virker det isoleret set ikke.

Det er derfor, det er helt afgørende, at man skaber et incitament og en mulighed for, at den enkelte virksomhed kan frigøre sig fra afgiften ved at få et certifikat, som netop dokumenterer, at man har gjort noget for at forbedre arbejdsmiljøet og dermed nedbringe antallet af arbejdsulykker og nedslidning, så tingene hænger sammen. Ideen er jo ikke, at man bare skal pålægge afgifter, og på sigt skulle afgiften jo gerne gå i nul. Hele målsætningen med incitamentspakken er, at afgiften går i nul, så hr. Mogens Lykkesoft ikke får indtægter i form af en afgift, men får en væsentlig større besparelse på sundheds- og socialbudgetterne. Det er målet, for så kan de penge, som frigøres her, bruges til andre udmærkede velfærdsformål.